

نت‌های دست‌نویس بتهوون، پس داده می‌شوند

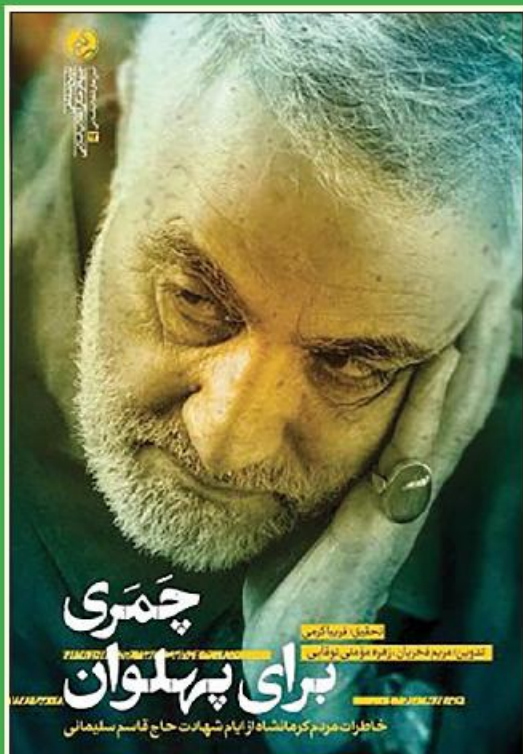
یک موزه واقع در جمهوری چک، بخشی از نت‌های دست‌نویسته لودویگ فان بتهوون، موسیقیدان نامدار تاریخ که در دوران جنگ جهانی دوم غارت شده بود را به وارثان ملک اصلی او بازمی‌گرداند. این دست‌نویسته که نت‌های «پوس ۱۳۰» کوارت‌های زهی، راشمل می‌شود به مدت ۸۰ سال در موزه موراویان، واقع در برنو، شهری در جمهوری چک نگهداری شده است. این دست‌نویسته، در ابتدا و پیش از اینکه خانواده پتسچک، در دوران جنگ جهانی دوم از چک و اسلواکی بگریزند به این خانواده ژرمن‌تعلق داشت. هنوز مشخص نیست که این دست‌نویسته چطور از همان ابتدا به دست این خانواده رسیده است. بتهوون، نوشتن این کوارت را در سال ۱۸۲۶ و در سن ۵۶ سالگی یعنی یک سال پیش از پایان عمرش تکمیل کرد. ایسنا

زنده‌مقدم در گذشت

محمود زنده‌مقدم روز دوشنبه، ۱۴ آذرماه در سن ۸۵ سالگی بر اثر ایست قلبی در گذشت. زنده‌مقدم در سال ۱۳۱۷ متولد شد. دوره لیسانس زبان و ادبیات انگلیسی را در دانشگاه تهران و دکتری در برنهام ریسی منطقه‌ای را در دانشگاه دورهام انگلیس گذراند. اولین بار در سال ۱۳۴۲، از طرف مرکز آمار ایران وابسته به سازمان برنامه و بودجه برای بررسی وضع درآمد و هزینه‌های خانواده با منطقه بلوچستان سفر کرد و به این منطقه و مردمش علاقه‌مند شد. او سال‌های زندگی خود را با هزینه شخصی در سفر به بلوچستان گذراند. از جمله آثار او می‌توان به مجموعه هفت جلدی حکایت بلوچ، از سر زمین بی‌برنده تا قلعه، کره خر و نور دیون، آدم‌های سه قران و صناری و قلعه، اشاره کرد. ایسنا

خاطرات مردم از شهادت سردار سلیمانی، منتشر شد

از این پس هم بسیار خواهند گفت؛ اما حاشیه‌هایی در متن شهادت سردار و یارانش وجود دارد که مانند حاشیه‌های تاریخ اسلام، دفاع مقدس، پیاده روی اربعین و غیره خواندنی و پرتیتر و هویت‌بخش‌ند؛ روایت‌هایی که هر یک، ذره نوری در کهکشان راه سلیمانی‌ند و قطعاً می‌توانند در بسترهای هنری و اندیشه و رسانه، محصولات و آثار تازه‌ای خلق کنند. ماجرای تشییع باشکوه و بی‌نظیر شهید سردار سلیمانی، زملی اهمیت دوچندان می‌یابد که این پدیده ریاضتی برای تحلیل‌های جامعه‌شناختی و مردم‌شناختی در دهه چهارم انقلاب باشد. باین وصف، تأثیر بر علوم انسانی در ایران و شکستن تحلیل‌های پوسیده غرب زده از جامعه ایرانی یکی از مهم‌ترین دستاوردهای روایت‌گذاری حاج قاسم است. این موضوع زمانی مهم‌تر می‌شود که بدلیم جریان اندیشه‌ای در ایران در بر لر پدیده‌های بسیار کوچک‌تر و بی‌رمق‌تر، واکنش‌های متعدد نظری می‌دهند؛ اما درباره پدیده شگفت‌انگیز تشییع حاج قاسم سکوت می‌کنند. در بخشی از این کتاب با عنوان اگر سردار نبود؛ می‌خوانیم: این رنج، هیچ تفسیری نداشت. بعد از سردار، دنیا بر این تاریخ شده بود. بیش از همه به خودم و کسانی که در قصر شیرین زندگی می‌کردند، حق می‌دادم که عزادار سردار باشند! شاید برای اینکه ما نزدیک‌ترین نقطه به مرز بودیم و با گوشت و پوست و استخوان مان نامنتی را تجربه کرده بودیم. یک بار دل‌مش تا نزدیکی‌های ما آمده بود. مردم شب تا صبح نخوابیدند. صدای تیر و تفنگ، لحظه‌ای قطع نمی‌شد. به وضوح خطر را احساس می‌کردیم. دوازده نفر داعشی به روستای امام حسن (ع) بالاتر از قصر شیرین آمده بودند. فعلی‌هایی که آنجا داشتیم، رنگ می‌زدند و می‌گفتند: از ترس نمی‌توانیم بیرون بیاییم و رفت و آمد کلاً قطع شده است. تا اینکه نیروهای نظامی وارد عمل شدند و داعشی‌ها نتوانستند جلوتر بیایند. مادرم همیشه برای سردار داعمی که دومی‌گفت: خدا کمکش کند، اگر سردار نبود، معلوم نبود چه اتفاقی می‌افتاد. من هم همیشه به نیت سلامتی سردار صدقه

کتاب «چمری برای پهلوان» خاطرات مردم کرمانشاه از ایام شهادت حاج قاسم سلیمانی، با تحقیق فریا کریمی و تدوین مریم فخریان، زهره مؤمنی نوقایی توسط انتشارات راه یار، به تازگی منتشر و راهی بازار نشر شده است. اینکه چهل سال پس از انقلاب اسلامی، نسل حاضر، انقلاب و امام خمینی (ره) را نه پدیده‌های جهانی و تاریخی که پدیده‌ای سیاسی و مقطعی می‌داند، به علت روایت‌نشدن حاشیه‌هاست. جلب اینکه در همین افغانستان، پیش از انقلاب، به جرم داشتن عکس امام خله و کشته صاحب عکس را آتش زده‌اند یا برخی دوستداران امام خمینی (ره)، در غم فرقی جان داده‌اند و هزاران ماجرای دیگر که در بزرگترین تشییع جنازه تاریخ رخ داد و از آن ماجراها هرگز چیزی در تاریخ ثبت نشد تا روزی به تصویر درآید. ماجرای ارادت قلبی مردم به امام در روزهای پس از ارتحال ایشان قطعاً تصویر دیگری از امام و انقلاب را به نمایش می‌گذارد و واقعیت جامعه و امت را از دام سیاهی شدن یا تخفیفاتی بودن نجات می‌دهد. تپ شدن، نتیجه محتوم بی‌توجهی به حاشیه‌هاست. جزئیات که گفته نشود، برجستگی‌ها و تمایزها از بین می‌روند. شخصیت‌ها تپ می‌شوند و در نهایت، تاریخ انقلاب و جنگ و مقاومت مردمی ایران در این چهل ساله را از پشتوانه مردم تهی می‌کند. با حذف مردم از فرهنگ و هویت و تاریخ جامعه انقلاب به طبقه سیاهی منحصر می‌شود و رنگین‌کمان هویتی انقلاب به نقوش سیاه و سفید تبدیل می‌شوند. روایت مردم و حرکت‌های مردمی، یگانه راه نجات این رنگین‌کمان است. شاید از این روست که امام خمینی (ره) در تاریخ نگاری انقلاب تأکید می‌کردند: «باید پایه‌های تاریخ انقلاب اسلامی ما چون خود انقلاب بر دوش پاره‌ها مغموب قدرت‌ها و ابر قدرت‌ها باشد.» رنگین‌کمان هویت انقلاب اسلامی در آخرین سال‌های دهه نود، کهکشان‌های پر رنگ و نور داشت و آن تشییع باشکوه و پر جمعیت پیکر سردار سلیمانی، در چند شهر ایران و عراق بود. درباره شخص حاج قاسم و ابومهدی و یاران شهیدشان گفته‌اند و

می‌دادم. بیشتر از ما، عراقی‌ها بودند که قدر سردار را می‌دانستند تا جایی که شنیده بودم بچه‌های شان را نذر سردار کرده و عکس ایشان را در خانه‌های شان نصب کرده‌اند. آن‌هایی که سفر اربعین رفته بودند از ارادت عراقی‌ها به سردار حرف‌های زیادی داشتند. آنها هم مثل ما مرز نشینان طعم تلخ ناامنی را نزدیک چشیده بودند و شهادت سردار برای آنها هم سنگین بود. این کتاب با ۱۵۰ صفحه، شمارگان هزار نسخه و قیمت ۴۰ هزار تومان عرضه شده است. امهر

